

Fratele răzneț

Vasile Alecsandri

Aoleo, frate răzneț!
Ce ne treci ca un drumeț
Și nu vii să ne mai vezi?
Ori ne știi morți între vii
Pe la noi de nu mai vii?
Ori ceva te am amărât
Într-atât de ne-ai urât?
Ce ți-am făcut să ne uiți,
La noi să nu te mai uiți,
Ce te-a tras să te răznești
Și să nu ne mai iubești?
Vină, vin' încai acum,
Te mai abate din drum,
Că de când mi te-ai răznit
Și la noi n-ai mai venit,
Potecile îți privesc,
Urmele ți le jelesc,
Că pe unde tu călcai
Când veneai și când plecai
Eu mereu le măturam
Și cu flori le presăram,
Iar acum, de când nu vii,
Au crescut tot bălärii,
Că de când ne-ai părăsit,
Cărările au înverzit,
Sufletu-mi s-a amărât,
Fața mi s-a veștejtit,
Soarele s-a înnegrit.